

KAM NA STREDNÚ ŠKOLU

Prvá vec, ktorá sa nám prirodzene spája s deviatym ročníkom, je aj výber strednej školy. Niektorí v tom majú jasno, iní sa nad tým trápia. Veď ako by sme v takom mladom veku mali vedieť, čím sa chceme stať, keď ešte ani nevieme, kým sme? Všetci sme mali tak trochu strach, že si nevyberieme dobrú školu a práve preto je to rozhodovanie také ťažké.

Pri výbere strednej školy som sa potrápila aj ja. Vedela som, čo ma baví, aj to, čo mám rada, napriek tomu som sa dlho nevedela rozhodnúť. Chcela som pomáhať ľuďom, robiť niečo pre ľudí, no mala som pochybnosti. Bála som sa, že ak sa vyberiem na zdravotnícku školu, nebudem ju zvládať. Uvedomovala som si, že nie je vôbec jednoduchá a budem musieť tvrdo pracovať. Preto som premýšľala nad mnohými školami v Poprade a aj iných mestách. Rozhodovanie bolo naozaj veľmi ťažké, no po dlhom uvažovaní a rozhovoroch s priateľmi som si vybrala Strednú zdravotnícku školu v Poprade.

Prvý deň v škole bol pre mňa veľmi stresujúci. Do školy som šla s roztrasenými rukami a úplnou trémou. Z pohodlia starého prostredia som

zrazu prichádzala do niečoho, čo som vôbec nepoznala. Nepoznala som priestory školy a ani ľudí, s ktorými som sedela v jednej triede. Všetko to pre mňa bolo nové a ja som bola naozaj zmätená. Chvíľu som si aj myslela, že ešte nie som pripravená na strednú školu, že je to pre mňa príliš skoro, no ako dni ubiehali, zvykla som si. Ľudia pre mňa už neboli takí cudzí a ja som sa začala cítiť naozaj dobre. Samozrejme, mala som pochybnosti. Nebola som si istá, či mám vlastnosti, ktoré by som mala mať, ak sa chcem stať zdravotníckym pracovníkom. Mala som strach, že to všetko pokazím a nebudem to zvládať. Boli dni, keď som to zvládala naozaj ťažko. Všetko bolo nové. Pribudli predmety, ktoré som doteraz nepoznala a bola som zmätená. Potrebovala som všetko spoznať a na to som potrebovala viac času.

Po dňoch, keď bolo všetko nové, je teraz všetko známejšie. Škola sa stáva mojim druhým domovom. Dnes už poznám priestory školy a tak trochu som sa spoznala aj so

spolužiakmi. A hoci nás je veľa, viac, ako som bola zvyknutá na základnej škole, vychádzame spolu dobre. Každým dňom sa poznáme viac a viac a ja si myslím, že budeme dobrá partia. Dokážeme si pomôcť aj poradiť. Nevládne medzi nami napätie. Rešpektujeme sa a to sa mi páči.

A tak dnes môžem s hrdosťou povedať, že mám veľmi rada našu školu. Mám rada priestory, energiu, ktorá je v škole a taktiež aj učiteľov. Teším sa, že sa môžem učiť to, čo ma baví a čo ma vždy veľmi zaujímal. Uvedomujem si, že ma čakajú štyri roky tvrdej práce, no teším sa na ňu, pretože je to to, čo som vždy chcela robiť. A aj keď som sa predtým veľmi obávala toho, či som vhodná na zdravotnícku školu, dnes som si istá, že všetko zvládnem, ak nebudem ľahostajná a budem sa zodpovedne učiť. A ak som predtým nevedela, čo obnáša práca zdravotníckeho pracovníka, dnes to už viem a som šťastná, že som sa vybrala touto cestou. Pomáhať ľuďom je pre mňa veľmi dôležité a rovnako tak aj pracovať pre ľudí a s ľuďmi. A hoci sú aj veci, ktorých sa obávam, som si istá, že by som si nevybrala inú školu, ak by som mala znova na výber. Našu školu mám veľmi rada a teším sa na každý ďalší deň, keď sa znova naučím niečo nové.

autor: **MICHAELA**
photo: **ARCHÍV**